

Halvdelen af 330,000 Pbd. er Artikler, som slet ikke egne sig for dansk Tilvirkning. For at udelukke de ca. 150,000 Pbd., der blive tilbage, ved et absolut Indførselsforbud, vilde vi fordyre rigelig 90 pCt. for at udelukke 7½ pCt. Det er ogsaa, mine Herrer, Synd at foregaae de mindre Skomagere, at der ad den Vej kan staves dem et Bærn; man skulde tværtimod være aaben, ærlig og loyal og sige til de mindre Haandværkere paa det Omraade, at de maa gaa den samme Vej som Hattemagere, Knappemagere, Naalemagere o. m. a. Det eneste, der kan støtte den mindre, selvstændige Haandværker, er, at han faar fri og uhindret Udgang til at sælge Fabriksvarer, naar det ikke længere kan betale sig for ham at lave haandtilvirkede Varer. Haandværkeren maa blive Købmand, naar det ikke længere betaler sig at være Haandværker.

Med Hensyn til Klæder staar der i Bilag 36 i Kommissionsbetænkningen, at Hjemmefabrikationen andrager ca. 12 Millioner Pbd. af alle mulige syede Klæder til sammen. Den fremmede Tilførsel udgør 420,000 Pbd. eller c. 3½ pCt. af det samlede Forbrug. Tolden paa syede udenlandste Klæder andrager nu 1 Krone pr. Pbd., og hvis De ville se efter i Toldkommissionens Betænkning, Afdeling B. Side 153, ville De finde Eksempler der fremdragne af vore indenlandste Klædefabrikanter og Konfektionister i Herrekonfektion. Disse Eksempler ere meget oplysende. Der siges bl. a.: „En udenlandst Winterfrakke, der koster ca. 8 Kr. i Fakturapris, svarer i Told 5 Kr. med en Vægt af 5 Pbd. à 1 Kr., saaledes at den ved Tolden kommer op paa 13 Kr.“ Det finde disse Folk meget uheldigt, thi sige de: „Tolden paa Raastoffer er saa høj, at vi ikke kunne konkurrere med Ulandet.“ Hvorledes ønske nu de Herrer Konfektionister dette Forhold rettet? De ønske det rettet derved, at Tolden, der nu er 1 Kr. pr. Pbd., sættes op til 1 Kr. 50 Ø. pr. Pbd., saaledes at Tolden bliver 7½ Kr. paa en Frakke, der oprindeligt koster 8 Kr. Det er paa den Maade, de Herrer ønske det gale Forhold rettet. De oplyse selv, at Stoffet til en saadant Frakke i Ulandet koster 114 Ø. pr. Men, men Tolden er 74 Ø., altsaa omtrent 65 pCt., af Værdien, og med en saa høj Told paa Klædet kunne de ikke konkurrere. Nu kunde man maaste svare: „Ja, men de indenlandste Klædefabrikanter levere denne Vare meget billigere end den udenlandste Pris plus Tolden.“ Men tro da de Herrer her i Tinget, at Konfektionisterne vilde have givet Lovgivningsmagten et saadant Eksempel, naar de kunde gaa hen i en anden Gade og købe

hos en indenlandst Fabrikant dette Raastof til samme eller lignende Pris som i Ulandet? Hvis det var Tilfældet, vare deres Eksempler jo ikke vejledende men fuldstændig vildledende for Toldkommissionen. Jeg tror, at Tinget vil give mig Ret i denne Betragtning, og hvis De vilde undersøge Toldkommissionens Betænkning, kunde De finde Snesse ja, over Hundreder af lignende Eksempler, hvor Industriel selv siger: Vi kunne ikke bestaa, fordi Tolden paa vore Raastoffer er altfor høj, men som Middel til fremdeles at kunne bestaa har den saa kun Forslag om at lægge 50 pCt. ekstra paa Tolden og fordyre Varen endnu mere for Forbrugerne.

Hvorledes have nu Regeringen og Fler-tallet i dette Tilfælde stillet sig? Jeg maa sige, de have indtaget en mæglende Stilling, idet de ikke gaa til en ny Toldstat paa 50 pCt., men de sige: Syede Klæder fortoldes nu som Stoffet, de ere lavede af, med et Tillæg af 50 pCt. Herre Gud! lad os give Fabrikanterne 75 pCt. Det have de efter Regeringens Forslag gjort, saa ringe Hensyn har man taget til Forbrugerne. — Jeg kommer endelig til en meget interessant Artikel, nemlig Brændevin. Der produceres aarlig c. 35 Millioner Potter 8 Gr. Brændevin her i Landet. Prisen paa udenlandst 8 Gr. Brændevin er c. 11 Ø. pr. Pot uførtolbet. Den indenlandste Afgift er 8½ Ø. pr. Pot, Tolden paa udenlandst Brændevin er 23½ Ø. Vi have med andre Ord for Brændevin en Toldbestyttelse [af mellem 75—80 pCt. Hvor er, mine Herrer, Moralens i dette Land? Sukker beskattede vi saaledes, at der kun bliver meget lidt — efter enkelte saghyndiges Forklaring kun c. 5 pCt. — af Bestyttelsen tilbage. Det anse vi for retfærdigt. Jeg er ogsaa fuldstændig indforstaaet med, at man med Hensyn til Sukkerbestatningen er gaaet denne Vej, den har medført det glædeligste Resultat i Sammenligning med Resultatet i andre Lande, hvor man har forsøgt at beskytte Sukkerindustrien. Men jeg vil sige: Hvor ligger Moralens, Retfærdigheden, naar man har en Brændevinfabrikation med 75—80 pCt. Toldbestyttelse og en Sukkerfabrikation med 5 pCt. Bestyttelse? Er det den Maade, hvorpaa man vil fremkalde en sund national Økonomi, at man gennem Toldloven ligefrem sætter Præmie paa en overdreven høj Fabrikation af Brændevin, som dog skal nydes, naar den en Gang er fabrikeret, man hælder den jo dog ikke ud i Rendestenen. Er det en Moral, man kan forsvare? Naar Tølen er om Udgifter f. Eks. til Skolevæsenet paa 1½ Million Kr. eller til fattige Friskolebørns Bospisning eller lignende, har man tusinde Argumenter